

biserov, katere prepeva mladina s slastjo in navdušenjem. Poleg tega je uglasbil več cerkvenih pesmij, šest mašnih pesmij za moški zbor, dve slovenski maši („Slava Stvarniku!“ in „K Tebi srca povzdignimo“), latinsko mašo za zbor in samospev, mašo za mešani zbor, mašo za dva glasa s spremljevanjem orgel, osem slovenskih cerkvenih pesmij, več „Tantum ergo“, „Bone Deus“ in „Benedic anima mea“ za bariton in orgle, „Album 12 pesmij za višji glas“ s spremljevanjem klavirja, mnogo mešanih in moških zborov in drugih raznovrstnih prigodnih skladeb.

A tudi v poslednjih svojih hipih ni miroval. Saj je uglasbil še na smrtni postelji tri mešane zbore, dva moška zbora in 13 otroških pesmij za jeden glas s spremljevanjem klavirja. Učakal pa ni veselja, da bi videl to poslednje svoje delo natisnjeno. Skladbe čakajo še danes — založnika.

Na kratko smo očrtali vsestransko, požrtvovalno, žilavo in občekoristno delovanje Nedvčdovo, katero je ocenil cesar sam s tem, da mu je o priliki 25 letnice filharmonijskega društva leta 1881. podelil zlati zasluži križec. Nedvčd je bil tudi častni člen „Glasbene Matice“ od dne 23. kimovca leta 1880., „Slovenskega učiteljskega društva“ od 3. vinotoka l. 1889. in mnogih drugih okrajnih učiteljskih društev.

Nedvčd je bil srednje velike, a jako lepe in pri-

kupljive postave. Njegova hoja je bila lahna, gibanje je bilo elegantno. Sploh je kazala vsa njegova vnanjščina znamenitega, značajnega moža.

Poslednjo čast smo poskusili izkazati slavnemu skladatelju s temi vrsticami. Ne vemo, je-li dovoljno ali pravo tako oskromno pisanje možu, ki je bil velikega duha in plemenitega srca. A bodi že kakorkoli! Vodila nas je blaga misel: poslaviti spomin moža, ki ga bomo s častjo pisali v knjigi glasbene zgodovine.

Anton Nedvčd.